

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር ዘጠና

የዕለታዊውን ማብራሪያ፡ የክርክሮችና የተቃራኒዎች ታሪካዊ ምርመራ

Jeff Pippenger

2024-02-23

በቀዳሚው ጽሑፍ ያለውን የመጨረሻ ክፍል በቅርብ ብትመለከቱ፣ A. G. Daniells በ1910 ዓ.ም. ከእህት ዋይት ጋር ስለ "the daily" በነበረው ቃለ መጠይቅ ወደ እርሷ እንደ ወሰደው የሚናገረው፣ በEarly Writings መጽሐፍ ውስጥ የሚገኘውን የዚያ ክፍል የመጀመሪያ ምንጭ እንደተመለከታችሁ ትሆናላችሁ። "the daily" የክርስቶስን የመቅደስ አገልግሎት እንደሚወክል የሚለውን "ሐሰት" ለማቋቋም የሚሠሩ ሰዎች፣ ለፍርድ ሰዓት ጩኸት ሰጪዎች የተሰጠውን ትክክለኛ አመለካከት እህት ዋይት በቀጥታና በግልጽ ሁኔታ ያቀረበችውን ድጋፍ ማዳከም ያስፈልጋቸው ነበር። የፈጠሩት "ሐሰት" ይህ ነበር፤ እህት ዋይት በተለይ ግልጽ በመሆን እያስጠነቀቀች ያላችው ብቸኛው ማስጠንቀቂያ ስለ ጊዜ መወሰን የተነሣ የነበረው ማስጠንቀቂያ ብቻ ነው የሚል ነበር። አርተር ዋይት በሕይወት ታሪኩ ውስጥ ለማቋቋም የሚሠራው ይህንኑ ነው፤ አባቱም፣ የEllen White ልጅ እና Daniells በዚያ የፈጠሩት ቃለ መጠይቅ እንዲሁ ለማረጋገጥ የሞከሩት ይህንኑ ነበር።

ቀድሞ እንደ ተጠቀሰው፣ "የዕለቱ" በተባለው ጉዳይ ላይ በሲስተር ዋይትና በዳንኤልስ መካከል የተካሄደ ማንኛውም ቃለ-መጠይቅ የተመዘገበ መረጃ የለም። የተባለው ቃለ-መጠይቅ በ1931 ቀርቦ ተመስርቶ ነበር። ሲስተር ዋይት በ1910 በተደረገ ቃለ-መጠይቅ ላይ ዳንኤልስ ስለ "የዕለቱ" ያለውን የወደቀ አመለካከት በእርግጥ እንደ ደገፈች ቢሆን ኖሮ፣ ሲስተር ዋይት አመለካከቱን ለማራመድ ትጉህ መሆኑን የገለጸችበት እርሱ ራሱ፣ ስለ እርሷ ድጋፍ ለሃያ አንድ ዓመታት ለምን ዝም ብሎ ቆየ? እርሱ ቃለ-መጠይቅ አልነበረም፤ ፈጠራ ነበር።

የቃለ መጠይቁ መፈጠር በ"ዕለታዊው" ላይ ያደረገችውን መግለጫ ከዘመን መወሰን ላይ ከሰጠችው ማስጠንቀቂያ ጋር እንዳለው አውድ ለማቅረብ ሳይሆን፣ እንደ አንድ አጋጣሚያዊ ነገር ለማስመሰል ተፈለገ፤ እና አርተር ዋይት በ1931 ታሪኩን ባቀረበበት መንገድ በውሸቱ ላይ የጣት አሻራውን አኖረ። እንደ ክርስቲያን ታሪኩን ብቻ በቀላሉ ማቅረብ ነበረበት፣ እና ታሪካዊ ክላሳን ከጉዳዩ ውጭ መተው ነበረበት። ያለፈውን ጽሑፍ በ1850 ከተጻፈው ክፍል ጋር ደመደምነው፤ በEarly Writings ውስጥ ያለው ክፍልም ከዚያ የተወሰደ ነው። መግለጫው መጀመሪያ በ1850 በReview ውስጥ ታየ፣ ከዚያም እንደገና በExperience and Views መጽሐፍ ውስጥ። ለሦስተኛ ጊዜ የታየው በEarly Writings መጽሐፍ ውስጥ ነው፣ ነገር ግን ወደ Early Writings መጽሐፍ በደረሰበት ሂደት የተወሰኑ ለውጦች ተከስተዋል። ሆኖም ግን፣ አንዳንዶች ሥራዋን ለማጣላት በሚያደርጉት ጥረት እንደሚናገሩት፣ ብዙዎቹ የመንፈስ ትንቢት ጽሑፎች ተለውጠዋል ብለን አንናገርም።

ጌታ የ1843 ሰሌዳ በእጁ እንደተመራ እና ከእርሱም አንድም ክፍል ሊለወጥ እንደማይገባ አሳየኝ፤ ቁጥሮቹም እርሱ እንደፈለገው እንደነበሩ አሳየኝ። እጁም በአንዳንድ ቁጥሮች ላይ እንዳለ እና ስህተትን እንደሸፈነ ነበር፤ ይህም እጁ እስኪወገድ ድረስ ማንም እንዳያየው ነበር።

«ከዚያም ከ"ዘወትር" ጋር በተያያዘ አየሁ፤ "መሥዋዕት" የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ እንጂ የጽሑፉ ክፍል አይደለም ብዬ አስተዋልሁ፤ እናም የፍርድ ሰዓትን ጩኸት ለሰጡት ጌታ ስለዚህ ትክክለኛውን አመለካከት ሰጥቶአቸው ነበር። ከ1844 በፊት አንድነት በነበረ ጊዜ፣ ማለት ይቻላል ሁሉም ስለ"ዘወትር" ትክክለኛው አመለካከት አንድ ነበሩ፤ ነገር ግን ከ1844 ጀምሮ፣ በውዥንብር ውስጥ፣ ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፤ ከዚያም ጨለማና ውዥንብር ተከትሎአል።» Review and Herald,

November 1, 1850.

ይህ ክፍል በመጀመሪያ ጊዜ በ1849 በታተመው The Present Truth በሚል ሕትመት ውስጥ ነበር፤ ነገር ግን በኖቬምበር 1850 በ Review and Herald ውስጥ ተታተመ። በመጀመሪያው የእጅ ጽሑፍ ውስጥ እህት ዋይት ጌታ በቅርቡ ያሳያትን በርካታ ነገሮች እየጻፈች መሆኗን በቀጥታ ትናገራለች፤ እናም ጽሑፉን በሙሉ ሲያነቡ የተነሱ ብዙ ርእሶችን ታያላችሁ። እሷ የታያት ወደ ሃያ የሚጠጉ የተለያዩ ርእሶች አሉ። ነጥቡ ይህ ነው፤ በመጀመሪያው ጽሑፍ ውስጥ “the daily” የተባለው ርእስ እና “time setting” የተባለው ርእስ እሷ ከታያት ነገሮች መካከል ሁለት የተለያዩ መገለጫዎች ነበሩ።

በመጀመሪያው የእጅ ጽሑፍ ውስጥ እነርሱ በተለያዩ አንቀጾች ውስጥ ተለይተው ተመልክተው ነበር። ይህ ክፍል በExperience and Views እንደገና በታተመ ጊዜ፣ አዘጋጆቹ እህት ዋይት የ“the daily” የአቅኚዎቹን አመለካከት የምትደግፍበትን አንቀጽ፣ ጊዜ መወሰንን ከሚያስጠነቅቀው ቀጣዩ አንቀጽ ጋር አዋህደውታል። የመጀመሪያውን ጽሑፍ ስታነቡ፣ በአንዳንድ ርዕሰ ጉዳዮች ላይ አጽንኦት በፊደል ትልቅነት እንደተደረገ ልብ ይበሉ። “the daily” የአቅኚዎቹን አመለካከት የምትደግፍበት አንቀጽ ውስጥ፣ Daily የሚለውን ቃል በትልቅ ፊደል ትጽፋለች፤ በሚቀጥለውም አንቀጽ Time የሚለውን ቃል በትልቅ ፊደል ትጽፋለች፤ በዚህም እሷ ተገልጦላት በነበሩት ሁለት ርዕሰ ጉዳዮች መካከል ቀጥተኛ ልዩነት እንዳለ በግልጽ ምልክት ታሳያለች።

“ውድ ወንድሞችና እህቶች፡”

“በቅርቡ ጌታ በራእይ ያሳየኝን ነገር አጭር ገለጻ ልሰጣችሁ እፈልጋለሁ። የኢየሱስ ውበትና መላእክት እርስ በርሳቸው ያላቸው ፍቅር ታዩኝ። መልአኩም እንዲህ አለ—ፍቅራቸውን ማየት አትችሉምን?—እርሱን ተከተሉ። እንዲሁም የእግዚአብሔር ሕዝብ እርስ በርሳቸው መዋደድ ይገባቸዋል። ከወንድምህ ይልቅ ነቀፋ በራስህ ላይ እንዲወድቅ ይሻላል። ‘ያላችሁትን ሽጡ ምጽዋትም ስጡ’ የሚለው መልእክት በአንዳንዶች ዘንድ በግልጽ ብርሃኑ እንዳልቀረበ አየሁ፤ የመድኃኒታችን ቃላት እውነተኛ ዓላማ በግልጽ ሁኔታ እንዳልታዩ አየሁ። የመሸጥ ዓላማ ራሳቸውን በሥራ ሊያገኙና ሊደግፉ ለሚችሉ መስጠት ሳይሆን፣ እውነትን ለማስፋፋት እንደሆነ አየሁ። ሥራ ሊሠሩ የሚችሉትን በስንፍናቸው መደገፍና መተው ኃጢአት ነው። አንዳንዶች በሁሉም ስብሰባ ለመገኘት ቅንዓት አሳይተው ነበር፤ ይህም እግዚአብሔርን ለማክበር ሳይሆን ‘ለእንጀራና ለዓሣ’ ነበር። እንደዚህ ያሉ ሰዎች የቤተሰቦቻቸውን ፍላጎት ለማሟላትና ውድ የአሁኑን እውነት ሥራ ለማጠናከር የሚሰጡትን ነገር እንዲኖራቸው፣ ‘መልካሙን ነገር’ እየሠሩ በእጃቸው በቤታቸው መቀመጥ እጅግ ይሻላቸው ነበር።

“አንዳንዶች፣ እኔ እንዳየሁት፣ በማያምኑ ሰዎች ፊት ለታመሙት እንዲፈወሱ በመጸለይ ተሰስተው ነበር። በመካከላችን ማንም ቢታመም፣ በያዕቆብ 5:14, 15 መሠረት የቤተ ክርስቲያኑን ሽማግሌዎች ጠርቶ በእርሱ ላይ እንዲጸልዩ ካደረገ፣ የኢየሱስን ምሳሌ ልንከተል ይገባናል። እርሱ የማያምኑትን ከክፍሉ አስወጥቶ ከዚያ ታመሙትን ፈወሰ፤ ስለዚህ ከእኛ መካከል ላሉት ታማሚዎች ስንጸልይ፣ እምነት ከሌላቸው ሰዎች የሚመጣውን አለመታመን እንዲለየን ልንፈልግ ይገባናል።”

«ከዚያም የሱስ ደቀ መዛሙርቱን ብቻቸውን ወደ ላይኛው ክፍል ወስዶ፣ በመጀመሪያ እግራቸውን ያጠበቁትና፣ ከዚያም የተቆረሰውን እንጀራ ሰጥቶ የተሰበረ ሥጋውን እንዲወክል፣ የወይኑንም ጠጅ የፈሰሰውን ደሙን እንዲወክል እንዲበሉ ያደረገበት ጊዜ እንደ ገና ታዩኝ። ሁሉም እነዚህን ነገሮች በማስተዋል ሊፈጽሙ እንደሚገባቸው፣ የየሱስንም ምሳሌ ሊከተሉ፣ እነዚህንም ሥርዓቶች ሲፈጽሙ ከማያምኑት በተቻለ መጠን ተለይተው ሊሆኑ እንደሚገባቸው አየሁ።»

“ከዚያም ኢየሱስ ከመቅደሱ ከወጣ በኋላ ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች እንደሚፈስሱ ተገለጠልኝ። መልአኩም እንዲህ አለ—የክፍሎችን ጥፋት ወይም ሞት የሚያመጣው የእግዚአብሔርና የባጉ ቁጣ ነው። በእግዚአብሔር ድምፅ ቅዱሳኑ ባንዲራ እንዳላቸው ሠራዊት ብርቱና አስፈሪ ይሆናሉ፤ ነገር ግን

በዚያን ጊዜ የተጻፈውን ፍርድ አያስፈጽሙም። የፍርድ ማስፈጸም በ1000 ዓመቱ መጨረሻ ይሆናል።”

“ቅዱሳን ወደ ዘላለማዊ ያልሞትነት ከተለወጡ በኋላ፣ በአንድነት ከተነጠቁ በኋላ፣ በገናዎቻቸውንና አክሊሎቻቸውን ወዘተ ከተቀበሉ በኋላ፣ ወደ ቅድስቲቱ ከተማ ከገቡ በኋላ፣ ኢየሱስና ቅዱሳን ለፍርድ ተቀመጡ። መጻሕፍቱ ተከፈቱ፤ የሕይወት መጽሐፍና የሞት መጽሐፍ፤ የሕይወት መጽሐፍ የቅዱሳንን መልካም ሥራዎች ይዟል፤ የሞት መጽሐፍም የኃጥአንን ክፉ ሥራዎች ይዟል። እነዚህ መጻሕፍት ከሕግ መጽሐፍ፣ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ተነጻጻሩ፤ እንደዚያም ተፈረደባቸው። ቅዱሳን ከኢየሱስ ጋር በአንድነት በክፉዎቹ ሙታን ላይ ፍርዳቸውን ያስተላልፋሉ። እነሆ፣ ተመልከቱ! አለ መልአኩ፣ ቅዱሳን ከኢየሱስ ጋር በአንድነት ተቀምጠው ይፈርዳሉ፤ ለእያንዳንዱም ከኃጥአን ሰውነት ሳሉ እንደ ሠሩት ሥራ መጠን ይመድባሉ፤ በፍርድም አፈጻጸም ጊዜ ምን ሊቀበሉ እንደሚገባቸው ከስማቸው አንጻር ይመዘገባል። ይህ፣ እኔ እንዳየሁት፣ ቅዱሳን ከኢየሱስ ጋር በቅድስቲቱ ከተማ፣ ወደ ምድር ከመውረዱ በፊት፣ በ1000 ዓመቱ ውስጥ የሚያከናውኑት ሥራ ነበር። ከዚያም በ1000 ዓመቱ ፍጻሜ፣ ኢየሱስና መላእክቱ፣ ከእርሱም ጋር ያሉ ቅዱሳን ሁሉ ቅድስቲቱን ከተማ ይተዋሉ፤ ከእነርሱም ጋር ወደ ምድር ሲወርድ፣ የኃጥአን ሙታን ይነሣሉ፤ ከዚያም በትክክል ‘የወጉት’ እነዚያ ሰዎች ከሞት ተነሥተው በሩቅ ሆነው በታላቅ ክብሩ ያይታል፤ መላእክቱና ቅዱሳንም ከእርሱ ጋር ሳሉ፤ ስለ እርሱም ዋይ ይላሉ። በእጆቹና በእግሮቹ የተቸነከሩትን የምስማር ምልክቶች፣ ጎኑንም በጦር የወጉበትን ስፍራ ያያሉ። የምስማርና የጦሩ ምልክቶች በዚያን ጊዜ ክብሩ ይሆናሉ። በ1000 ዓመቱ ፍጻሜ ኢየሱስ በደብረ ዘይት ላይ ይቆማል፤ ተራራውም ይሰነጠቃል፣ ታላቅም ሜዳ ይሆናል፤ በዚያን ጊዜም የሚሸሹት አሁን ብቻ የተነሡት ኃጥአን ናቸው። ከዚያም ቅድስቲቱ ከተማ ወርዳ በሜዳው ላይ ትቀመጣለች።”

ከዚያም ሰይጣን የተነሡትን ክፉዎች በመንፈሱ ሞላቸው። በከተማይቱ ውስጥ ያለው ሰራዊት ትንሽ እንደሆነ፣ የእርሱም ሰራዊት ብዙ እንደሆነ፣ ቅዱሳንንም ሊያሸንፉና ከተማይቱን ሊወስዱ እንደሚችሉ እያታለላቸው ነበር። ሰይጣንም ሰራዊቱን ሲያሰባስብ፣ ቅዱሳኑ በከተማይቱ ውስጥ ነበሩ፤ የእግዚአብሔርን ገነት ውበትና ክብር እየተመለከቱ ነበር። ኢየሱስም በፊታቸው ነበር፣ እየመራቸውም ነበር። ድንገት ያ ውብ አዳኝ ከመካከላችን ጠፋ፤ ነገር ግን ብዙም ሳይቆይ ያን ውብ ድምፁን ሰማን፡ እንዲህ ሲል፡- “ኑ፣ የአባቴ ቡሩካን ሆይ፣ ከዓለም መሠረት ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ።” በኢየሱስም ዙሪያ ተሰበሰቡትን፤ እርሱም የከተማይቱን ደጆች በዘጋ ጊዜ በክፉዎች ላይ እርግማን ተነገረ። ደጆቹም ተዘጉ። ከዚያም ቅዱሳኑ ክንፎቻቸውን ተጠቅመው ወደ ከተማይቱ ቅጥር ራስ ወጡ። ኢየሱስም ደግሞ ከእነርሱ ጋር ነበር፤ አክሊሎም ድንቅና ክቡር ሆኖ ይታይ ነበር። አክሊል በአክሊል ውስጥ ነበር፣ ቍጥራቸውም ሰባት ነበር። የቅዱሳኑ አክሊሎች እጅግ ንጹሕ ከሆነ ወርቅ የተሠሩ ነበሩ፣ በከዋክብትም የተሸለሙ ነበሩ። ፊታቸውም በክብር ያበራ ነበር፣ ምክንያቱም በኢየሱስ ምስል ፍጹም ነበሩና፤ እነርሱም በአንድነት ሁሉ ወደ ከተማይቱ ከፍታ ሲወጡና ሲንቀሳቀሱ፣ በዚያ ትዕይንት እጅግ ተማረኩሁ።

“ከዚያም ኅጢአተኞች ያጡትን አይ፤ እሳትም ከእግዚአብሔር ተነፍሶ በላያቸው መጥቶ አጠፋቸው። ይህም የፍርድ ፍጻሜ ነበረ። ከዚያም ኅጢአተኞች ቅዱሳን ከኢየሱስ ጋር በአንድነት በዚያ 1000 ዓመታት ውስጥ እንደ መጠኑላቸው ተቀበሉ። ኅጢአተኞችን ያጠፋው ያው ከእግዚአብሔር የመጣ እሳት ምድርን ሁሉ አነጻ። የተሰበሩና የተበጣጠሱ ተራሮች በከፍተኛ ትኩሳት ቀለጡ፤ አየር ሰማይም ደግሞ፣ ቃጭ ሁሉም ተቃጠለ። ከዚያም ርስታችን በፊታችን ተከፈተ፤ ክቡርና ውብ ሆኖ፣ የታደሰችውንም ምድር ሁሉ ወረሰን። ሁላችንም በታላቅ ድምፅ፣ ክብር፣ ሃሌ ሉያ ብለን ጮኸን።”

“እንዲሁም እረኞች ማንኛውንም አዲስ አስፈላጊ ነጥብ፣ መጽሐፍ ቅዱስ የሚደግፈው መስሎአቸው ከመግለጻቸው በፊት፣ የሚታመኑባቸው በቂ ምክንያት ያላቸውን፣ በሁሉም መልእክቶች ውስጥ የነበሩትን፣ እና በአሁኑ እውነት ሁሉ ጽኑዎች የሆኑትን ሰዎች ሊማከሩ እንደሚገባቸው ደግሞ አየሁ። ከዚያም እረኞቹ ፍጹም አንድነት ያገኛሉ፣ የእረኞቹም አንድነት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይታወቃል።”

እንዲህ ያለ አካሄድ የሚያሳዝኑ መከፋፈሎችን እንደሚከላከል አየሁ፤ ከዚያም የከበረው መንጋ ሳይከፈል፤ በገዥም እረኛ ሳይኖራቸው ሳይበተኑ፤ ምንም አይጋ አይኖርም።”

“በሴፕቴምበር 23 ቀን፣ ጌታ ከሕዝቡ የቀረውን ቅሬታ ለማስመለስ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ እንደ ዘረጋ አሳየኝ፤ እናም በዚህ የመሰብሰብ ዘመን ጥረቶች እጥፍ ሊደረጉ እንደሚገባ አሳየኝ። በመበተን ዘመን እስራኤል ተመቅታ ተቀደደች፤ አሁን ግን በመሰብሰብ ዘመን እግዚአብሔር ሕዝቡን ይፈውሳል ያስርማቸውማል። በመበተኑ ዘመን እውነትን ለማስፋፋት የተደረጉ ጥረቶች እጅግ ትንሽ ተፅእኖ ነበራቸው፤ በጣም ትንሽ ወይም ምንም አላከናወኑም፤ ነገር ግን በመሰብሰብ ዘመን፣ እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመሰብሰብ እጁን በዘረጋ ጊዜ፣ እውነትን ለማስፋፋት የሚደረጉ ጥረቶች የታሰባቸውን ውጤት ያመጣሉ። ሁሉም በሥራው አንድ ልብ ሆነው ትጉሃን ሊሆኑ ይገባል። ለማንኛውም ሰው አሁን በመሰብሰብ ዘመን እኛን ለመመራት ምሳሌ እንዲሆን ወደ መበተኑ መመለስ እፍረት መሆኑን አየሁ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር አሁን ለእኛ በዚያን ጊዜ ከአደረገው በላይ ምንም ካላደረገ፣ እስራኤል ፈጽሞ አትሰበሰብም ነበር። እውነት እንደሚሰበክ ሁሉ በጽሑፍ ወረቀት ውስጥ መታተምም እንዲሁ አስፈላጊ ነው።”

ጌታ የ1843ቱ ቻርት በእጁ እንደተመራ አሳየኝ፤ ከእርሱም አንድም ክፍል ሊለወጥ እንደማይገባ፤ ቁጥሮቹም እርሱ እንደፈለገው እንደነበሩ አሳየኝ። እጁም በአንዳንድ ቁጥሮች ውስጥ ያለን ስህተት እንደሸፈነና እንደደበቀ አሳየኝ፤ ይህም እጁ እስኪወገድ ድረስ ማንም እንዳያየው ነበር።

“ከዚያም ስለ ‘ዕለታዊው’ እንዲህ አየሁ፤ ‘መሥዋዕት’ የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ እንጂ የጽሑፍ አካል እንዳልሆነ፤ እንዲሁም ጌታ የፍርድ ሰዓት ጩኸትን ለሰጡት ሰዎች ስለዚህ ትክክለኛውን አመለካከት እንደሰጣቸው። ከ1844 በፊት አንድነት በነበረበት ጊዜ፣ ከሞላ ጎደል ሁሉም ስለ ‘ዕለታዊው’ ትክክለኛው አመለካከት ላይ አንድ ነበሩ፤ ነገር ግን ከ1844 ጀምሮ፣ በውዥንብር ውስጥ፣ ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፤ ከዚያም ጨለማና ውዥንብር ተከትለዋል።”

“ጌታ ጊዜ ከ1844 ጀምሮ ፈተና እንዳልነበረ አሳየኝ፤ እናም ጊዜ ዳግመኛ ፈተና ሆኖ ፈጽሞ አይሆንም።”

«ከዚያም ጌታ ሲመጣ ቅዱሳን አስቀድመው ወደ አሮጌቱ ኢየሩሳሌም መሄድ እንዳለባቸው በሚል ታላቅ ስሕተት ውስጥ ያሉ አንዳንዶች እንዲታዩኝ ተመራሁ። እንዲህ ያለ አመለካከት አእምሮንና ፍላጎትን በሦስተኛው መልእክት መልእክት ሥር ካለው የእግዚአብሔር የአሁኑ ሥራ ለማራቅ የተዘጋጀ ነው፤ ምክንያቱም ወደ ኢየሩሳሌም መሄድ ካለብን፣ አእምሮችን በተፈጥሮ በዚያ ይሆናል፤ ሀብታችንም ቅዱሳንን ወደ ኢየሩሳሌም ለማድረስ ከሌሎች አገልግሎቶች ይከለክላል። ለብዙ ዓመታት ውስጥ የነበሩባቸውን ስሕተቶች ስላልተናዘዙና ስላልተወሰዱት፣ ወደዚህ ታላቅ ስሕተት እንዲገቡ የተተዉት ለምን እንደሆነ አየሁ።» Review and Herald, November 1, 1850.

እትም የተጠቀሰው ክፍል በዚህ መግለጫ ይጀምራል፡- “ጌታ በቅርቡ በራእይ ያሳየኝን ነገር አጭር ንድፍ ልሰጣችሁ እፈልጋለሁ።” የቀረቡ ርእሶች ብዙ ነበሩ፤ እርስዎም “the daily”ን የሚመለከተውን አንቀጽ ከሚቀጥለው አንቀጽ ጋር አላቀላቀለችውም። ይህ ከዚያ በኋላ በአርታኪዎች ተደረገ፤ እነርሱም ይህን ክፍል በExperience and Views ውስጥ አስገቡት፣ ከዚያም በEarly Writings ውስጥ። በExperience and Views ውስጥ አርታኪዎቹ የመጀመሪያዎቹን ስምንት አንቀጾች ተዉ፣ “the daily”ንና ጊዜ መወሰንን አስመልክቶ የታያትን አንቀጾችም አዋሃዱ። Experience and Views በ1851 ታተመ፣ ከዚያም Early Writings በ1882 ታተመ።

Early Writings በመሠረቱ በExperience and Views ውስጥ የተታዩትን እነዚያኑ አራት አንቀጾች ይዟል፤ ነገር ግን አንድ አስፈላጊ ልዩነት ነበረው። በExperience and Views ውስጥ፣ ስለ ጊዜ መወሰን የሚናገረው አንድ ነጠላ-ሐረግ አንቀጽ፣ ስለ “the daily” ከሚናገረው ቀዳሚ አንቀጽ ጋር ተዋህዶ ነበር። ከዚያም፣

በመጀመሪያ ስለ ጊዜ መወሰን የሚናገረውን አንቀጽ የሚከተለው አንቀጽ ተካትቶ ነበር። በEarly Writings ውስጥ ግን፣ በExperience and Views ውስጥ ካለ ሌላ ክፍል የተወሰደ አንቀጽ፣ አሁን ስለ “the daily” እና ስለ ጊዜ መወሰን ሁለቱንም በአንድነት በሚናገረው አንቀጽ መካከል እና በመጀመሪያ በመከተል የነበረው፣ ወደ አሮጌቸው ኢየሩሳሌም ጉዞ ማድረግ ለምን ስህተት እንደነበረ የሚገልጽ አንቀጽ መካከል ተቀምጦ ነበር።

ከ1844 ዓ.ም. ጀምሮ ስለ “the daily” የተጀመረውን ውዥን-ብር ከExperience and Views የተለየ ገጽ የተወገደው አንቀጽ በኋላ ወደ Early Writings ክፍል በመጨመሩ ብቻ የበለጠ አስጨመረው። ያ አንቀጽ በእህት ዋይት ራእይዋን የገለጸችበት የመጀመሪያው ትረካዋ ውስጥ አልነበረም።

“ጌታ የሠስተኛው መልአክ መልእክት ሊሄድ እንደሚገባ፣ ለተበተኑትም የጌታ ልጆች ሊታወጅ እንደሚገባ፣ እናም በጊዜ ላይ ሊንጠለጠል እንደሚገባ አሳይቶኛል፤ ምክንያቱም ጊዜ ዳግመኛ ፈተና አይሆንምና። አንዳንዶች ጊዜን በመስበክ የሚነሳ ሐሰተኛ መነቃቃት እየተቀበሉ እንዳሉ አየሁ፤ የሠስተኛው መልአክ መልእክት ግን ጊዜ ሊያመጣው ከሚችለው ይልቅ የበረታ እንደሆነ አየሁ። ይህ መልእክት በራሱ መሠረት ላይ ሊቆም እንደሚችል፣ ለማበርታትም ጊዜ እንደሚያስፈልገው፣ በታላቅ ኃይልም እንደሚሄድ፣ ሥራውንም እንደሚፈጽም፣ በጽድቅም እንደሚቋረጥ አየሁ።” Experience and Views, 48.

ከExperience and Views ገጽ አርባ ስምንት የተወሰደው አንቀጽ፣ በEarly Writings ውስጥ ከሁለት የተለያዩ አንቀጾች በማጣመር ከተፈጠረው አንቀጽ በኋላ ተጨመረ፤ እንዲሁም በመጀመሪያው ትረካ ውስጥ ያልነበረ በጊዜ መወሰን ላይ አጽንኦት አኖረ።

በ1931 ዓ.ም.፣ በኢየሩሳሌም ሕዝብ ላይ ይገዙ የነበሩት የቀድሞ ሰዎች ዳንኤልስ በ1910 ሲስተር ዋይትን ቃለ-መጠይቅ እንዳደረገ የሚናገር ታሪክ ፈጠሩ፤ በዳንኤልስም የቀረበው ምስክርነት ውስጥ ወደ 1843 ገበታ ይጠቅሳል። እናም ሲስተር ዋይትን ቃለ-መጠይቅ እያደረገ በገበታው ላይ የሌለውን መቅደስ እንዳመለከተ ይናገራል። በተባለው መሠረት ኤርሊ ራይቲንግስ የተሰኘውን መጽሐፍ ከእርሱ ጋር ይዞ ነበር፤ እርሷንም በዚህ ምን ማለቷ እንደሆነ ሲጠይቃት፣ በሰጠችው ምላሽ መሠረት በኤርሊ ራይቲንግስ ውስጥ “the daily” ላይ የአቅኚዎችን አመለካከት የሚደግፈው ክፍል በእርግጥ ጊዜ መወሰንን የሚያስጠነቅቅ መሆኑን ከመደምደም በቀር ሌላ አማራጭ አልነበረውም ተብሎ ይቀርባል። ከተፈጠረው ቃለ-መጠይቅ ሆኖ አንድ ዓመት በኋላ እና ቃለ-መጠይቅ ተደርጎላቸዋል ከተባሉት ሰዎች ሞት አሥራ ስድስት ዓመት በኋላ፣ ዳንኤልስ ይህን ምስክርነት በሠስተኛው ትውልድ ታሪክ ውስጥ ያስገባዋል።

ኤፍ. ሲ. ጊልበርት የዕብራይስጥ ቋንቋ ምሁር ነበር፤ እርሱም “ዘወትር” ማለት አረማዊነት መሆኑን የሚገልጽውን ትክክለኛ አመለካከት ስለ አቅኚዎቹ እና ኤሊን ኃይት እንዲሁ ብለው ስለ ተናገሩ ብቻ አልደገፈውም። እርሱ ያንን አመለካከት ነቢዩ ዳንኤል የተጠቀመበትን የዕብራይስጥ ጽሑፍ በመረዳት መሠረት ተከላክሎ ነበር። በዚያ ዘመን ታዋቂው አድቪንቲስት የዕብራይስጥ ምሁር እርሱ ነበር። ዳንኤልስ እና ፕሬስቲት እያራመዱት የነበረው ስለ “ዘወትር” ያለው ክርክር እየጨመረ በሄደ ጊዜ፣ ጊልበርት የአቅኚዎችን አቋም ለመከላከል ከቆሙት ታዋቂ ምሁራን አንዱ ነበር። ሰኔ 8፣ 1910 ከኤሊን ኃይት ጋር ቃለ መጠይቅ አድርጎ ነበር፣ ከዚያም በኋላ እርሱና እህት ኃይት የተወያዩትን መዝግቦ ነበር። የዳንኤልስ ምስክርነት ከኤፍ. ሲ. ጊልበርት ምስክርነት ጋር ፈጽሞ የሚቃረን ነው።

በManuscript Releases ቅጽ 49፣ ገጽ አሥራ ሰባት እስከ 49 ሁለት ውስጥ፣ እህት ዋይት ስለ “የዘወትር” የዳንኤልስና የፕሬስቲት አቋም ትናገራለች። በF. C. Gilbert ስለ እርሱ ከኤሊን ዋይት ጋር ያደረገው ቃለ መጠይቅ ሪፖርት ውስጥ የምታገኙአቸው ሐረጎች፣ እህት ዋይት ራሷ ከManuscript Releases የተወሰደው ክፍል ውስጥ ከተናገረችው ጋር በጣም የሚመሳሰሉ ናቸው። ስለዚህ፣ Manuscript Releases ከመታተማቸውና ለሕዝብ ከመለቀቃቸው በፊት ለብዙ ዓመታት፣ ዳንኤልስ ስለ supposedly ከእህት ዋይት

ጋር ያደረገው ቃለ መጠይቅ ይዘት ያቀረበውን ጥያቄ ለመቃወምም ሆነ ለመደገፍ የሚበቃ ግልጽ መነሳሳት ያለው ምስክርነት አልነበረም። ከዚያም ይልቅ አስፈላጊው፣ ስለ “የዘወትር” ያለው የተሳሳተ አመለካከት የተመስጦ ድጋፍ አልነበረውም። ከዚህም ይልቅ እጅግ አስፈላጊው፣ አሁን Manuscript Releases ስለሚገኙ—አሁንም እንኳ ስለ “የዘወትር” ያለው የተሳሳተ አመለካከት የተመስጦ ድጋፍ አልተገኘለትም!

ነገር ግን ዛሬ፣ ለአዲሱ የደብዳቤ አድቪንቲዝም ሲያስተምሩ፣ እህት ዋይት በ“ዕለታዊው” ላይ ምንም አቋም የላትም ብለው ያቀርባሉ፤ ከዚህ በቀር የምትለው ይህ “የፈተና ጥያቄ” አይደለም እና በ“ዚህ ጉዳይ ላይ ዝም ልንል ይገባናል” የሚል ብቻ ነው ብለው ያስተምራሉ። ዛሬ አንድ ነገር ተገልጥሏል፤ ተገልጥቦ ያለውም የ“ዕለታዊው” እውነተኛ አቋም አሁን በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል የአናሳ አስተያየት ሆኖ መገኘቱ ነው። በ1910፣ የአናሳው አመለካከት በዳኒኤልስና በፕሬስቲት እየተገፋ የነበረው የኮንራዲ አመለካከት ነበር፤ የብዙሃኑ አመለካከት ግን የአቅኚዎቹ አቋም ነበር።

የሚከተለው ስለ F. C. Gilbert ከሲስተር ዋይት ጋር ስለደረገው ቃለ-መጠይቅ የሰጠው መግለጫ ነው፤ ይህም በዚህ የዳኒኤል መጽሐፍ ተከታታይ ጽሑፍ ሰማንያ አንደኛው ክፍል ሙሉ በሙሉ ከተካተተው Manuscript Releases ጋር ሊነጻጸር ይገባል።

“ዳንደልስና ፕሬስቲት... በሥራው ውስጥ ላሉት አረጋውያን ወንድሞች ማንኛውንም ነገር እንዲናገሩ እድል አይሰጡም ነበር... ዳንደልስ እኔን ለማየት እዚህ መጥቶ ነበር፣ እኔ ግን ልገናኘው አልፈላግሁም... ስለ ማንኛውም ነገር ከእርሱ ጋር የምናገረው አንዳችም አልነበረኝም። ሊያነሡት በሚጥሩት ስለ “ዘላቂው” ጉዳይ፣ በእርሱ ውስጥ ምንም ነገር የለም... በዋሽንግተን በነበርሁ ጊዜ አእምሮአቸውን እንደ ሸፈነ ያለ አንድ ነገር ያለ ይመስል ነበር፣ እኔም ልድረስባቸው አልቻልኩም ነበር። እኛ ከዚህ የ“ዘላቂው” ጉዳይ ጋር ምንም ግንኙነት አይኖረንም... ከመልእክቱ ጋር እንደሚቃወሙ አውቄ ነበር፣ ከዚያም ሕዝቡ በመልእክቱ ውስጥ ምንም ነገር እንዳለ አያስቡም ነበር። ለእርሱ ጽሬ ራሱን ለጠቅላላ ጉባኤው ፕሬዝዳንትነት የማይመች መሆኑን እያሳየ እንደሆነ ነግሬዋለሁ... ፕሬዝዳንትነቱን የሚጠብቅ ሰው አይደለም።”

“ይህ ስለ ‘ዕለታዊው’ ያለው መልእክት የፈተና መልእክት ቢሆን ኖሮ ጌታ ያሳየኝ ነበር። እነዚህ ሰዎች በዚህ ጉዳይ መጨረሻውን ከመጀመሪያው አያዩም።... በዚህ ሥራ የተሰማሩትን ከእነርሱ ማንኛውንም ማየት ፈጽሞ እንቢ እላለሁ።”

“ከእግዚአብሔር የተሰጠኝ ብርሃን እንዲህ ነው፤ ወንድም ዳኒኤልስ በፕሬዚዳንትነት ሥልጣን ላይ በቂ ጊዜ ቆሟል።... እናም ስለእነዚህ ነገሮች ሁሉ ከእርሱ ጋር ሌላ ውይይት እንዳለደርግ ተነግሮኛል። በዚህ ጉዳይ ላይ ዳኒኤልስን ለማየት አልሄድም ነበር፣ ከእርሱም ጋር አንድም ቃል አልናገርም ነበር። ቃለ መጠይቅ እንደሰጠው ለመኑኝ፣ ነገር ግን እኔ አልፈቀድም።... ሕዝባችንን እነርሱ የሚያስተምሩትን ይህን ነገር እንዳይነኩ እንዳስጠነቅቅ ተነግሮኛል።... ጌታ ይህን እንዳልሰማ ከልክሎኛል። በእርሱ ላይ ጥቂትም እምነት እንደሌለኝ ገልጬአለሁ።... እነርሱ የሚያደርጉት ይህ ሁሉ የዲያብሎስ ሴራ ነው።” ኤፍ. ሲ. ጊልበርት በ1910 ዓ.ም. ሰኔ 8 ቀን ከኤለን ዋይት ያገኘውን ቃለ መጠይቅ የሚመለከት ዘገባ።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህንን ርእስ እንቀጥላለን።

“በውጫዊ መልክ ስር ያለውን የሚያይ፣ የሰዎችንም ሁሉ ልብ የሚያነብ፣ ስለ ታላቅ ብርሃን የተቀበሉት እንዲህ ይላል፡- ‘ስለ ሥነ ምግባራቸውና ስለ መንፈሳዊ ሁኔታቸው አልተጨነቁም፣ አልተደነቁምም።’ ‘እውነትም፣ የራሳቸውን መንገዶች መርጠዋል፣ ነፍሳቸውም በርኩሰታቸው ደስ ይላታል። እኔ ደግሞ መታላቸውን እመርጣለሁ፣ የሚፈሩትንም በእነርሱ ላይ አመጣለሁ፤ ምክንያቱም በጠራሁ ጊዜ ማንም አልመለሰም፣ በተናገርሁም ጊዜ አልሰሙም፤ ነገር ግን በዓይኖቼ ፊት ክፉ አደረጉ፣ እኔም ደስ ያልተሰኘሁበትን መረጡ።’ ‘ሊድኑ ዘንድ የእውነትን ፍቅር ስላልተቀበሉ፣’ ‘ነገር ግን በዓመፅ ደስ

ስላላቸው፡- 'እግዚአብሔር ውሸትን እንዲያምኑ ብርቱ ማታለልን ይልክባቸዋል።' ኢሳይያስ 66፥3, 4፤ 2 ተሰሎንቄ 2፥11, 10, 12።

"መምህሩ ከሰማይ እንዲህ ሲል ጠየቀ፡- 'እናንተ በትክክለኛው መሠረት ላይ እየገነባችሁ እንዳላችሁ እና እግዚአብሔርም ሥራችሁን እንደሚቀበል ማስመሰል፤ በእውነቱ ግን በዓለማዊ ፖሊሲ መሠረት ብዙ ነገሮችን እየፈጸማችሁ እና በይሖዳ ላይ ኃጢአት እየሠራችሁ ሳላችሁ፤ አእምሮን ሊያታልል የሚችል ከዚህ የበረታ ማታለል ምን አለ?' አዎን፤ አንድ ታላቅ ማታለል፤ ልብን የሚማርክ ስሕተት ነው፤ ይህም እውነትን አንድ ጊዜ ያወቁ ሰዎች የአምልኮትን መልክ ከመንፈሱና ከኃይሉ ጋር ሲያሳስቱ፤ ምንም ሳያስፈልጋቸው ሀብታሞች ነን፤ ብዙም ንብረት አለን ብለው ሲያስቡ፤ በእውነቱ ግን ሁሉን ነገር የሚያስፈልጋቸው ሲሆኑ ነው።"

"እግዚአብሔር ልብሳቸውን ነቀፋ የሌለበት ንጹሕ አድርገው ለሚጠብቁ ታማኝ አገልጋዮቹ ያለውን አመለካከት አልለወጠም። ነገር ግን ብዙዎች 'ሰላምና ደኅንነት' እያሉ ይጮኻሉ፤ ድንገተኛ ጥፋት ግን በእነርሱ ላይ እየመጣ ነው። ፍጹም ንስሐ ካልሆነ፤ ሰዎችም ልባቸውን በመናዘዝ ካላዋረዱ እና እውነትን በኢየሱስ እንዳላች ካልተቀበሉ፤ ፈጽሞ ሰማይን አይገቡም። በደረጃችን መካከል መንጻት በሚፈጸምበት ጊዜ፤ ሀብታሞች ነን፤ በንብረትም በዝተናል፤ ምንም የሚያስፈልገን የለም እያልን በተድላ ከዚያ በኋላ አንድቀመጥም።"

"ማን ነው በእውነት እንዲህ ማለት የሚችል፡- 'ወርቃችን በእሳት ተፈትኗል፤ ልብሳችንም በዓለም ዘንድ አልተበከለም?' አስተማሪዎችን የሚባለውን ጽድቅ ልብስ ሲያመለክት አየሁ። እነዚያን ገፍ ከወለቀ በኋላ ከበታች ያለውን ርኩሳት ገለጠ። ከዚያም እንዲህ አለኝ፡- 'በትዕቢት ርኩሳታቸውንና የባሕርይ ብስባሴያቸውን እንዴት እንደ ሸፈኑ አታይምን? 'ታማኝቱ ከተማ እንዴት ጋለሞታ ሆናለች!' የአባቴ ቤት የንግድ ቤት ሆኗል፤ መለኮታዊ ህላዌና ክብር የራቁበት ስፍራ ሆኗል! ስለዚህ ድካም አለ፤ ኃይልም ጎድሏል።"

"አሁን በራሷ ከእምነት ማፈግፈግ እንደ እርሻ እየተቀላቀለች ያለችው ቤተ ክርስቲያን ካልተጸጸተች እና ካልተመለሰች፤ ራሷ ካደረገችው ፍሬ ትበላለች፤ እስኪ ራሷን ድረስ ትጠላ ድረስ። ክፉውን ስትቃወም እና መልካሙን ስትመርጥ፤ እግዚአብሔርንም በፍጹም ትሕትና ስትፈልግ እና በክርስቶስ ውስጥ ያለውን ከፍ ያለ ጥሪዋን ስትደርስ፤ በዘላለማዊ እውነት መድረክ ላይ ቆማ እና በእምነት ለእርሷ የተዘጋጁትን ስኬቶች ጨብጧ ስትይዝ፤ ትፈወሳለች። ከምድራዊ ግንኙነቶች ተለይታ፤ እውነት በእርግጥ ነጻ እንዳደረጋት እያሳየች፤ እግዚአብሔር በሰጣት ቀላልነትና ንጽሕና ትታያለች። ከዚያም አባላቶቿ በእውነት የእግዚአብሔር ምርጫ፤ ወኪሎቹም ይሆናሉ።" Testimonies, volume 8, 249, 250.